

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. VI. Vtrum species sacramentales possint nutrire.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

ARTICVLVS VI.

*Virum species sacramentales possint
nutrire?*

RELECTA quorundam sententia dicentium species sacramentales solum confortare odore, dum alterantur.

Respondet affirmatiue, quod experientia constat. Porro hic eodem modo philosophandum, quo superiori articulo, scilicet quando species sumptae ita alterantur, ut substantia panis sub illis esse defineret, creari a Deo materiam sub quantitate & dispositionibus aptis ad formam aliti recipiendam, quae eodem instanti coniungatur materiae aliti, & eius formae, vel per educationem formae ex illa parte materiae, vel per unionem si sit anima rationalis.

Ex his patet quod & quomodo homo possit inherere ex speciebus vini consecratis, speciebus vi caloris naturalis ita alteratis, ut naturaliter definiret substantia vini (si adesset) quo casu creatur materia, simulque educitur forma, quae eo casu educeretur ex materia vini.

Ex quibus ulterius apparet nullo modo requiri, ut substantia panis vel vini remaneat in hoc Sacramento, ut dicamur ex illo sustentari, nutriri &c. ad enim fieri potest ratione specierum, modo a nobis explicato.

ARTICVLVS VII.

*Virum species sacramentales frangantur
in hoc Sacramento?*

AFFIRMAT; quod patet experientia, quia species antea continue discontinuantur; corpus tamen Christi secundum se non frangitur, quia est totum in singulis partibus, & non est modo quantitativus, quod si dicatur manibus sacerdotum frangi, sicut compulsum est fateri Berengarius, id dicitur denominatione extrinseca ratione specierum, sub quibus latet, videri potest D. Tho. responsione ad 3.

ARTICVLVS VIII.

Virum aliquis liquor possit vino consecrato commisceri?

AFFIRMAT; patet experientia, quae constat species consecratas posse quoad locum commisceri cum aqua, vino, vel alio liquore, idque vel sine alteratione, vel cum alteratione vini, vel utriusque partis, ubi

Aduerte 1. si tanta sit specierum alteratio, ut, si adesset vinum, non remaneret sub iis ita alteratis, neque Christi sanguinem sub iisdem remansurum iuxta receptam Theologorum doctrinam in superioribus probatam, remansurum vero, si alteratio non eo usque procedat, est contra verum si actiuitate specierum liquor admixtus ita alteretur ut destruantur dispositiones necessariae ad conseruationem formae substantialis, producendam substantiam ad cuius formam inducitur apta dispositiones. unde si species consecrata in corpore admixto producat

qualitates aptas ad introductionem formae vini, produceretur vinum, non autem sanguis Christi, qui sola consecratione ponitur, non autem virtute agentis naturalis.

Aduerte 2. liquorem admixtum non permisceri cum sanguine Christi existente sub speciebus, quia sanguis totus est in qualibet parte, & proinde non diuiditur neque eius partes interponuntur partibus liquoris admixti, quod ad mixtionem requiritur.

Solum ergo species miscentur, quarum quantitas diuidi potest, & liquori interponi: neque solum sanguis Christi miseri non potest liquori, sed nec proprie continuatur, quia non ita adungitur liquori, ut vnum cum illo confleret, cum liquor & sanguis sint plane distincti suppositis.

Ex dictis patet quod quantitas sanguinis Christi non possit continuari cum liquore adiuncto, eiusque quantitate, quantitatem vero specierum posse continuari cum quantitate liquoris verius est, & indicat D. Tho. ad 2. Confr. si ea quantitas esset in subiecto, posset continuari cum alia, v. g. si vinum vino misceretur, fieret vnum vinum & vnum totum, atque adeo duae quantitates coibunt in vnam per unionem, ergo etiam possunt continuari quantitates, quarum vna est in subiecto, altera extra subiectum, quia illa, quae est extra subiectum, non ideo perdit aptitudinem, ut possit cum altera miseri & vnam quantitatem constituere. restat difficultas de eo quod docet D. Tho. in hoc art. itaque

D. V. B. I. V. M.

An per solam commixtionem vini non consecrati cum speciebus consecratis, absque alia alteratione possit sanguis Christi definire esse in hoc Sacramento?

ITA censet D. Tho. hic dicens: Si fiat tanta permixtio liquoris cuiuscumque, quod perveniat ad totum vinum consecratum, non remanebit ibi sanguis Christi. Censet ergo quando liquor ita pervadit species consecratas, ut illas diuidat in minimas partes, tunc definire sub illis esse Christi sanguinem, quia posita tali permixtione exurgit aliquod tertium compositum ex utroque. idem dicit de parua adiunctione alicuius liquoris, quae per totum non diffunditur, sed tantum usque ad aliquam partem, quod scilicet sanguis Christi desinat esse sub ea parte, quae sententia est difficilis, unde varij, ut eam defendant, varia dicunt parum consentanea discursui beati Thomae.

Palud. dist. 12. quaest. 5. art. 2. censet si vinum, quod infunditur, non possit facile commisceri, quia est crassioris substantiae, non statim definire Christi sanguinem sub speciebus (idem dicendum si species consecratae sint crassiores) si vero tam vinum infusum, quam species, sint ita subtilia, ut facile possint se invicem penetrare, & miseri per minimas partes, eo casu dissolui species & Christi sanguinem definire sub illis existere. Sotus dist. 10. quaest. 2. art. 8. §. ad hoc verò, censet sancti Thomae sententiam solum intelligendam conditionaliter, si videlicet species in minimis partibus interficerentur, id tamen esse impossibile. Alij aliter explicant.

Hinc aliorum sententia est Christi sanguinem nunquam definire esse sub speciebus vini propter solam mixtionem communi modo fieri solitam

Liquor admixtus non misceatur cum sanguine Christi.

Sola species misceantur. Liquor & sanguis proprie non continuantur. Coroll.

21. Affirmat D. Thom.

Palud.

Sot.

22.

Sententia negans.

P p

per